

Mona Lindseth	Da begynner jeg, jeg. Velkommen til Fire nye år, Elisabeth Hals!
Elisabeth Hals	Tusen takk.
Mona Lindseth	Nå er vi direkte inne fra Oppdal og har fått litt tid med varaordføreren selv. Og det jeg tenkte å spørre deg om aller først er, hvorfor du ble med i Venstre?
Elisabeth Hals	<p>Det er faktisk et litt sånt sammensatt svar på det. Fordi det er, som så mye ellers i livet, så er det ting som henger sammen. For det første hadde vi en figur i Oppdal Venstre som het Odd Gunnar Jære Hoel. Han gikk bort dessverre for noen år siden, men han var en sånn fantastisk fyr. Så ganske tidlig da vi flyttet hit, så tok han kontakt. Han var såpass modig at han veldig tidlig lurte på om vi var interessert i å være med i Venstre og var litt der, og det var vi ikke helt mottakelig for akkurat med en gang. Men det sår jo kanskje et sånt bitte, bitte lite frø som ligger der. Også spurte han min mann om han kunne være med på en sånn aviskampanje i valgkampen som het «Hvorfor stemmer du Venstre?» Og det sa han ja til. Så det var liksom en. Og han var en... han var så flink til å bare tørre å ringe og spørre direkte. Og det er jo veldig sjelden at folk blir sure for det. Og... der tror jeg vi har litt å lære, vi som er igjen. Så det var nok det første lille frøet, også.. i vår kommune som er en ganske stor geografisk kommune så har du på en måte flere kretser. Så vi opplevde jo ganske tidlig etterhvert som vi fikk barn at den skolen og barnehagen som er i vår krets, som er to mil vest for sentrum, den har jo vært nedleggingstruet til stadighet. Og, da hadde vi noen runder først med barnehagen men også med skolen, hvor det her til slutt ble jo nedlagt da. Og da fikk jeg liksom et innblikk, for da var vi og snakket rundt med politikergrupper på gruppemøtene, og vi var rundt og snakket med administrasjonen, vi snakket med mye folk. Og jeg skjønnte at her er det faktisk ganske enkelt, eller ikke enkelt å få gjort noe med det, men det er i alle fall lettere å sette seg på den andre siden av bordet og prøve å få gjort noe med det, enn å sitte og være misfornøyd på den andre siden. Så, med litt sånn kombinert innsats så, neste gang jeg da fikk en telefon – men det måtte en telefon til altså, et direkte spørsmål om jeg var villig til å stå på liste – så tenkte jeg «JA! Nå er faktisk tiden inne, og nå har jeg lyst til å bli med». Så jeg er jo veldig fersk. Jeg meldte meg inn i Venstre høsten 2018, så det første møtet jeg var på i januar 2019 det var jo årsmøtet. Også gikk vi jo nesten rett inn i en vår med valgkamp. Så jeg er jo en skikkelig fersking.</p>
Mona Lindseth	Ja, også gikk du rett inn i en vår med valgkamp, også kom valgkampen også ble du varaordfører. Hvordan ble det sånn?

<p>Elisabeth Hals</p>	<p>Nei, det... Man kan jo si at det også er litt sånn tilfeldig. Jeg tror det handler om... Odd Gunnar Jære Hoel har lagt et grunnlag for Venstre i Oppdal som er helt unikt. Vi har jo noen saker som lugger litt nasjonalt, som ikke har like god gjenklang her, men han har alltid klart å bygge en sånn fin bro mellom våre innbyggere og Venstre. Så jeg tror at vi har flytt litt på det. Han har vært veldig flink til å få fram folk. Sånn at da vi gikk i valgkamp, så hadde vi ganske mange navn på lista. En god blanding av folk som har vært aktive før, og litt nye, ganske variert kompetanse, 50 / 50 damer og menn. Så vi fikk jo veldig tidlig høre, «oi, dere har jo en kjempesterk liste». Og på en liten plass som her, så er det veldig personavhengig. Kanskje enda mer enn på større steder, fordi folk vet hvem du er. Så, tilfeldighetene ville ha det sånn at vi gikk inn i en samarbeidskonstellasjon med Senterpartiet, som fikk ordføreren her, som så mange andre steder i hvert fall i vårt fylke og kanskje i hele Norge. Så fikk vi med oss KRF og SV, og Venstre. Og vi var da det tredje største partiet i kommunen, så det var kanskje naturlig at vi skulle få varaordførervervet da. Så da tenker jeg, det har noe med å stille seg litt åpen og tilgjengelig, og faktisk gripe de mulighetene som blir servert. For det er veldig lett å si «nei, det kan noen andre gjøre».</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Mhm</p>
<p>Elisabeth Hals</p>	<p>Og jeg var jo usikker og tenkte «neimen jeg har jo så kort fartstid, dette kan jeg jo ikke noe om» liksom. «Hva skal jeg bidra med». Men så fikk jeg mye oppbacking fra blant andre mannen min, som sa «du har jo bodd halve livet i byen, halve livet på bygda. Du har jobbet innenfor økonomi, du har vært lærer, du har jobbet i helsevesenet, vi har hatt tre barn gjennom barnehage, skole og alle de tingene.» Så han på en måte ga meg en del selvtillit på at jo, jeg har i alle fall en del erfaring fra de tjenesteytingene som er i vår kommune. Så tenkte jeg «søren heller, jeg bare blir med! Takker ja til den!». Jeg er jo vant som økonom til at dagene er ganske sånn fast, ikke sant. Du har relativt repeterende oppgaver over et årshjul. Og dette her er jo en helt annen hverdag. Og det er jo veldig mye hva en gjør det til selv. Så det er jo litt nytt. Og jeg elsker jo det vervet her, det må jeg jo si.</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Ja, jeg tror du er inne på noe kjempeviktig med det at, det er å så lett å bli usikker på seg selv når det spørsmålet dukker opp. «Ja, men, det er jo så mange andre som har mer erfaring». Men som du sier, det å være fersk i politikken er en egenskap som er kjempenyttig. Det å se ting på en litt annen måte en folk som har vært med i mange år. Og, vi har alle ulike erfaringer enn de andre som sitter i kommunestyret. Det å være innbygger på en plass gir deg mye erfaring og kunnskap også. Det å huske på at det er</p>

	en kjempeverdi tror jeg er kjempeviktig for alle som vurderer å bli folkevalgt, eller plutselig får spørsmålet dumpende ned over hodet.
Elisabeth Hals	Ja, det kan jo komme litt bardust på. «Hæ, jeg?». Ja, du! Noen har sett noe i deg som de har lyst til å heie fram, og det tenker jeg at er egentlig en gave. Kanskje man da skal tenke at «vet du hva, dette skal jeg jammen meg prøve».
Mona Lindseth	Mhm. Men åssen har det vært for deg, det året som du har vært i det vervet. Hvordan har det vært å finne den plassen? For det er jo.. Du er ikke ordfører, du er Venstrepolitiker samtidig som du er varaordfører for alle. Hvordan har det vært å finne din plass oppi det hele?
Elisabeth Hals	Ja, det har jeg jo tenkt ganske mye på. Og det, her har jeg jo også hatt en del samtaler med han som ble ordfører hos oss. Han er jo fra Senterpartiet. Og han gjorde en ganske symbolsk ting, som jeg tenker er ganske fint, da vi hadde det første konstituerende kommunestyremøtet. Da tok han av seg, du vet at de har sånn partinål, sånn pins. Så tok han av seg den fra jakkeslaget også sa han «jeg er en ordfører fra Senterpartiet, men for alle». Og det er litt sånn vi, både han og jeg tenker at vi representerer jo et parti. Men i det daglige så er vi i det vervet på vegne av hele kommunestyret, alle partiene. Og det, nå har jo ikke jeg prøvd å være politiker i kommunestyret UTEN å ha dette vervet. Så det er nok kanskje litt sånn forskjell. Men jeg vet jo ikke om det. Men bare det at vi kunne snakke om det på forhånd og finne litt den der sjargongen på hvordan vi skal gjøre ting. Og jeg tror nok jeg har vært ganske heldig, for han som er ordfører hos oss, han sier at vi er et ordførerteam. «Ja, jeg er ordfører og du er varaordfører, men vi jobber sammen og vi utfyller hverandre så godt vi kan.» Og han er ikke en som trenger å markere seg så voldsomt, så han synes det er like stats å gi meg ganske mange spennende oppdrag som han tar selv. Sånn at... Jeg tror nok også at jeg har vært veldig heldig med samarbeidspartneren i det henseende da. Når skal du på en måte sette Venstrestempelet på politikken og ikke... det har vi jo på en måte gjort i den plattformen som, har laget en politisk plattform med noen sånne ankepunkter som vi vil jobbe med. Men da må en jo heller spille ut sin rolle, for jeg sitter jo og vet mange ting om hva som foregår, og heller spille ut det i gruppemøtene. Og få de andre, nå er vi heldig for at vi sitter faktisk tre i kommunestyret, og få de andre til å på en måte fronte de rene Venstresakene da. Så man kan være litt mer sånn... backoffice på godt norsk. At man kan være med og føre dem med det de trenger for å fremme det.
Mona Lindseth	Men hvilke saker var viktig for deg og for Venstre når dere gikk inn i det samarbeidet, å få gjennomført?

<p>Elisabeth Hals</p>	<p>I og med at vi skulle samarbeide med Senterpartiet, var vi litt ivrig på å få til et grønt skille også her i kommunen. Og det har kanskje ikke de vært superkjent for fra før å fronte, men han som er ordfører er veldig grønn. Der har vi vært litt heldig der og. Det går på det, også er vi en landsbrukskommune. Så vi hadde faktisk i vårt eget valgprogram som vi syntes var viktig å få med i plattform, dette med god landbrukspolitik. Og det at ikke alt trenger å være størst hele tiden for å være drivbart, de litt mer små og mellomstore brukene, det skal være attraktivt å være bonde også i fremtiden...</p> <p>Nå kom hunden, skal du si hei?</p> <p>Såeh... også har vi et mål om å få flere innbyggere. Det er jo viktig når man er en liten kommune. Og for å få flere innbyggere, må du være attraktiv både – det må være jobb, og det må være allright å bo og leve. Så det har på en måte vært... folkehelse er jo en annen ting. Det å tilgjengeliggjøre for gåing og sykling, at ikke alle trenger å kjøre helt fram til butikkdøra, sykle til jobb, barnehage og tilrettelegge for myke trafikanter. Sånne type ting har vi profilert oss en del på Venstre her i Oppdal.</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Så når du og ordføreren etter valget ble dette ordførerteamet, hvordan er det dere har kommunisert med innbyggerne etter det? Hva var det dere ville gjøre når dere gikk til verks?</p>
<p>Elisabeth Hals</p>	<p>Det første vi gjorde, var å gjøre oss mer synlig og tilgjengelig. Så, det finnes jo mange måter å gjøre det på, men vi bestemte oss ganske fort for at vi hadde lyst til å lage noen sånne videosnutter hver uke som oppsummerer det vi har holdt på med den siste uka. Både for å vise litt hva vi holder på med, hva gjør egentlig en ordfører hver dag bak det store skrivebordet? Så, det å sette litt lys på og bare vise oss fram. Si at «Nå i denne uken har vi hatt formannskapsmøte, vi har kommunestyremøte, vi har behandlet de og de sakene» ellers ting som har skjedd i bygda. Også er det noe med at da, ehm, vi kontrollerer jo ikke hva avisene skriver. De kan jo vinkle sakene akkurat sånn som de vil, men dette er jo en plattform som vi har kontroll på. Vi kan si og komme ut med denne informasjonen på den måten som vi ønsker å bringe det fram. Og, det andre vi gjorde var også å flytte fysisk. Vi hadde kontorer oppe i andre etasje, sammen med administrasjonen, langt inn i rådhuset. Litt vanskelig og høy terskel å komme dit, så vi flyttet ned i første etasje og gjorde oss litt mer fysisk tilgjengelig. Så det var mer sånn å bare stikke innom, og med oppfordring om det. Og det har vi sagt i videoen. Og det tror jeg har fungert veldig godt, vi har jo fått tilbakemelding på at det er veldig mange som ser på disse videoene, som kommenterer innholdet i det. Ikke bare de som bor her i bygda, men andre utenfor også som har fått med</p>

	<p>seg det her. Så det er litt artig. Også er det sånn at nå har det vært litt annerledes tider. Forrige uke var ordføreren litt, han var litt forkjøla så vi kunne ikke møtes fysisk. Vi sier jo at andre ikke skal møte opp på jobb. Så da måtte vi rett og slett ta en sånn digital variant hvor han var på en dataskjerm, også satt jeg ved siden av skjermen. Så vi viser at vi får det til, for når du først har startet må du på en måte orke å fullføre også. Men vi synes det er gøy med den statusoppdateringen. Også er det litt sånn at av og til, vi kommer jo fra to forskjellige parti, så det hender jo at så står vi på hver vår side i en politisk sak også. Vi har en litt sånn kranglete sak her om en skiløype, som har blitt kanskje nasjonalkjent. Og der står vi på hver vår side. Og det var et ganske heftig kommunestyremøte når vi hadde den saken oppe. Men det å kunne samles etterpå og ta en video og si «puh, det var det møtet. Ja vi stod jo på hver vår side i den saken, men nå er vi like gode venner». Det å vise det også utad er et budskap som vi har villet ha.</p>
Mona Lindseth	<p>Mhm. Ja og det gir jo en veldig unik mulighet til også å forklare standpunktene litt ryddigere enn det kanskje virker som når man hører på et kommunestyre og det er steile fronter. Det å roe ned litt og si «ja, vi stod på hver vår side. Vi mener det, og dere mener det. Men vi jo skal samarbeide om dette.» For det er det det i bunn og grunn handler om.</p>
Elisabeth Hals	<p>Ja, ikke sant, det å komme fram til kompromisser og løsninger som er levelige. Eller «nå bestemte kommunestyret det, sånn er det.»</p>
Mona Lindseth	<p>«Nå går vi videre».</p>
Elisabeth Hals	<p>Ja, rett og slett!</p>
Mona Lindseth	<p>Men hvordan har responsen vært på at dere har flytta ned? Har dere merket at folk har lavere terskel for å svinge innom dere?</p>
Elisabeth Hals	<p>Absolutt. Hver uke så er det folk som kommer innom. Om det bare er et lite kakk på døra, «hei hei», eller de kommer med saker de ønsker tatt opp. Og da blir det alltid, altså er vi opptatt så er vi opptatt, men er vi ledig så får de en prat. Ellers sier vi «kom tilbake klokken 13» eller. Så det har blitt veldig godt mottatt. Også er vi noen ganger bare ute og tusler litt. Rusler litt rundt i sentrum, kjøper oss kanskje en kaffekopp, prater litt mens vi går rundt, hilser på folk. Og når vi tar opp videoene også så har vi jo egentlig lenge vært bare på kontoret, fordi det har vært Covid19-situasjon. Men vi prøver også å reise litt rundt i kretsene. Og se «okay i dag er i på Lønset, i dag er vi på Midtbygda, neste gang skal vi til Drivdalen». Prøve å på en måte vise fram helheten da.</p>

Mona Lindseth	Men det er jo litt sånn, for oss som følger DEG og som ikke bor i Oppdal så er jo det en liten sightseeing i Oppdal hver uke når vi ser disse videoene. Plutselig er dere her, og plutselig er dere der.
Elisabeth Hals	Ja, så bra! Velkommen til Oppdal!
Mona Lindseth	Men hva er det som har overrasket deg mest med det å være folkevalgt for Venstre det året du har vært det?
Elisabeth Hals	Ehm.. Ja det har jeg tenkt litt på. Jeg vet ikke om det er så mye, jeg hadde kanskje ikke så mye forventninger til hva det skulle være på forhånd. Så jeg har kanskje ikke fått store overraskelser, det er sånn.. hvordan ting bare går seg til. Og jeg har jo da liksom først nå blitt kjent med mye Venstrefolk og hvor utrolig mye bra og ressurssterke folk som er rundt her, både lokallag og også i fylket som jeg har fått blitt litt kjent med. Så, jeg kan liksom ikke si at det er noe sånn helt konkret at «åh, det var sjokkerende». Det har vært veldig, veldig hyggelig. Det lugga LITT i noen saker, som er litt sånn brennhet potet hos oss. Blant annet det med pelsdyr. Vi hadde jo ca. 50 årsverk innenfor pelsdyrnæring da vedtaket kom om at den næringen skulle legges ned. Da er kanskje ikke den dagen du tar på deg Venstre t-skjorta og sprader rundt. Fordi at, det som jeg tenker at veldig ofte handler om... vi har et uttrykk i byen, det å være «streetsmart». Det er å liksom finne sin vei frem, smette seg forbi, igjennom og finne sin sti. Her så er det nesten det motsatte. Her må du være bygdesmart. Og det er en helt annen mekanisme, for det at her skal du... du må på en måte holde deg i skinnet og du kan ikke... eh.. disse folk like lett som man kan gjøre når man ikke kjenner dem, fordi du møter dem på fotballtrening eller på butikken eller på kulturhuset, på kino samme dag etterpå. Sånn at, det er så viktig å tenke på at det er alltid mennesker bak. Så selv om, sånn som her, så var det mange... noen i Venstre var faktisk imot å legge ned, men ganske mange av oss andre var for å legge ned pelsdyrnæringen. Vi synes det var litt uheldig noe av kommunikasjonen rundt det, og kanskje litt måten det skjedde på. For det er jo livsverket til mange. Og det skal man behandle med litt respekt. Så, men satt vi egentlig litt stille i båten og prøvde å gjøre oss litt usynlig, også gikk nå det bra det og.
Mona Lindseth	Mhm. Og en annen stor sak som har opptatt folkevalgte, ordførere og varaordførere over hele landet denne våren, er denne pandemien som brått kom over oss. Og for Oppdal som hyttekommune var det en av de tidlige konfliktene som dukket veldig sterkt opp. Det var denne konflikten mellom innbyggerne og hytteeierne som hadde lyst til å dra trygt opp på hytta, og disse rådene som plutselig kom fra staten som førte til at det smalt litt i veggene. Hvordan var det å stå midt oppi det?

<p>Elisabeth Hals</p>	<p>Det var til tider ganske heftig. Og sjelden har det jo vist seg hvor sterkt hytte og hyttekulturen står for oss nordmenn, hva betyr det for den norske folkesjela. Det er liksom fristedet vårt. Det er der vi kommer for å roe oss ned og søke ny energi og det er der vi slapper av. Så det å plutselig ikke få lov til det når det er en så stresset situasjon, tror jeg er veldig heftig for folk. Men, sånn som for en kommune som oss så er jo vi i en normalsituasjon, så er jo vi dimensjonert for å ta unna det som måtte oppstå. Når vi plutselig dobler og tredobler innbyggertallet vårt. Men når vi har en pandemi på toppen, så har ikke vi anledning til at en av to ambulanser plutselig er infisert av Covid19 og er satt ut av spill. For det var jo mange som ble irritert da, på at «er dere ikke godt nok rustet», ikke sant? Jo, i en normalsituasjon er vi det. Men under en pandemi, så er det ingen som egentlig er godt nok rustet. Så det var egentlig en liten sånn støkk. Og vi fikk på en måte den pandemien kastet over oss littegrann før de nasjonale føringene, for her ble jo alt snudd på hodet den helgen før. For da hadde vi et bryllup med gjester fra Italia. Og mens de var her, så ble den sonen i Italia som de var fra plutselig rød sone. Så midt under bryllupsfesten finner vi ut av «fader, det betyr at hele det bryllupet må i karantene?» «Shit, hva gjør vi nå?». Så søndag 8. mars, på kvinnedagen, så var det hun som har miljørettet helsevern i kommunen, kommuneoverlegen som også er en kvinne og meg, vi stilte opp klokken ni utenfor det bryllupslokalet, utendørs, og måtte bare informere om at «dere er alle i karantene.» Og det var en pangstart for oss. Da måtte vi begynne med smittesporing. «Hvem har kjørt dem i buss, hvilke frisører og fotografer, kirke, hvem har vært i spill?» Det var en hel runde, så da startet vi med det. Og, før skolene ble nedstengt av nasjonale myndigheter den torsdagen, så var det jo folk her som var begynt «å, skal vi ta barna ut av skolen? Hva gjør vi?» Så det var så innmari deilig når det kom statlige føringer som sa «NÅ, nå stenger vi ned». For da begynte vi ganske raskt å tenke «Okay, nå er det sikkert veldig mange som ønsker å tilbringe tid og karantenetid på hytta». Så vi var jo også ute før hytteforbudet og sa til våre hytteinnbyggere, eller fritidsinnbyggere, og si «vi ønsker ikke at dere kommer på hytta». Og det er ikke alle som liker å få den beskjeden, så det ble litt... noen sure mailer og noen lovlighetsklager til fylkesmannen i forhold til vedtak vi gjorde med å stenge grensen.</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Men du ble på en måte litt ansiktet utad, slik jeg har forstått, for å nettopp si det. «Vi vil veldig gjerne at dere kommer tilbake, men ikke akkurat nå».</p>
<p>Elisabeth Hals</p>	<p>Ja.</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Hvordan var det å skulle balansere? En ting er at du skal.. trykket fra innbyggerne blir jo så sterkt når man føler seg frustrert over disse hyttefolkene som kommer og potensielt har med seg smitte inn, hyttefolket</p>

	<p>får ikke lov til å komme på hytta si og blir frustrert over det «jeg skal jo bare være på hytta, så hvorfor... hvorfor skal du nekte meg? Jeg er jo ikke smittefarlig?» Også skal du stå der og si «dere kan ikke komme, men vi vil jo veldig gjerne ha dere tilbake snart» for det er jo en utrolig viktig del av både kulturen men også av inntektene til Oppdal kommune.</p>
Elisabeth Hals	<p>Javisst, for du vet jo det at så lenge hytteinnbyggerne eller fritidsinnbyggerne ikke kan komme, så er det en kjempe omsetningssvikt for næringslivet her som lever godt av dem. Det er jo grunnen til at vi har det næringslivet vi har. Så de blør jo fra første dag de ikke får komme. Så det er klart at det er en kjempevanskelig tematikk å stå i. Men krisestaben hadde på en måte bestemt at «nå er det liv og helse først, også får det andre komme etterpå». Og dette var litt bruduljer og når vi fikk sure mailer og sure henvendelser, så prøvde vi bare å svare dem med forståelse. Og si at «jeg forstå at dette er frustrerende, men det er sånn det er for det er det vi har bestemt». Og jeg fikk jo være med på Dagsnytt 18, for der var det jo tatt opp den samme tematikken i forhold til hytte... Så det er jo den konflikten mellom at innbyggerne føler seg truet på en måte. Truet for at her kommer det smitte fra steder hvor det er mye høyere smitte, for vi hadde jo bare den gjengen fra bryllupet. Det var åtte stykker der faktisk som viste seg å ha det etterhvert. Så det er klart, man føler jo da på at «her kommer det» fra større steder med mer smitte. Så en føler selv en blir innskrenket av det. Samtidig som du forstår behovet til de som hadde lyst til å komme på hytta si. Og som ville tilbringe tid der. Så det var veldig bra at det varte til over påske, for det tok liksom litt nurven av det, men så fikk de komme tilbake etter det. Og det var jo noen som ble sa at «nei de vil jo aldri komme tilbake» men det er nok litt i affekt der og da. Så jeg tror vi bare må se stort på det.</p>
Mona Lindseth	<p>For hvordan er tonen mellom hyttefolket og innbyggerne i dag?</p>
Elisabeth Hals	<p>Det virker som det er kjempebra. Jeg tror at, sånn som sommeren ble og at man ikke kunne reise utenlands, så tror jeg veldig mange har tilbrakt lengre tid på hytta enn de vanligvis gjør. Ikke sant, her kan man jo leve nesten som normalt uansett for vi har jo så spredt boligbygging og du trenger jo ikke vasse nedi sentrum. Sånn at, stemningen virker som å være god. Jeg tror ikke det er noe som har tatt varig skade. Når sinnet har lagt seg og frustrasjonen er over, så tror jeg de fleste har forståelse også for den litt upopulære avgjørelsen som vi måtte stå i da.</p>
Mona Lindseth	<p>Hvilke store saker og utfordringer er det dere står ovenfor denne høsten her?</p>

Elisabeth Hals	Nei, den berømte skiløypa vår skal gå en runde i retten i slutten av denne måneden. Så det blir på en måte en het potet. Eller så er det handlingsplan da, som skal behandles, og budsjett. Nå er jo det litt utsatt for vår del, for vi skulle egentlig ha det før sommeren og da er det klart at, alle signaler går jo på at kommuneøkonomien blir strammere i årene fremover. At vi er nødt til å begynne å skjerpe oss deretter. Så utfordringen der blir å... man må liksom prøve å se på «okay, vi har en situasjon. Og nå blir det verre. Hva gjør vi med det? Skal vi bare tenke at søren det var dumt, eller dette gir oss et lite mulighetsrom hvor vi blir tvunget til å tenke annerledes»? Og det er litt i den retningen vi nå prøver å dra. At nå har vi faktisk et vindu til å kanskje litt fortere få de endringene som vi ønsker å få på plass. Vi har jo lyst til å bli en mer innovativ kommune, vi har nettopp tegnet en avtale med NTNU om å bli Universitetskommune. Og det å gripe de mulighetene som ligger rett foran, det må vi spille på.
Mona Lindseth	Mhm. Hvis du skulle gi ett råd til noen som stiller til valg for Venstre for aller første gang, hva er det det skulle vært?
Elisabeth Hals	Det er... Våg og tør. Våg å si ja, det kan bli det morsomste du har gjort. Og ikke tenk så mye på at ikke du er en komplett politiker fra A til Å. Du er et kjempeverdifulle tilskudd til alle de andre uansett, for du sitter jo med et sett – du har jo levd – så du sitter med et sett erfaringer som andre kan dra nytte av. Så hvis noen spør deg, det er en grunn til det! Våg å si ja!
Mona Lindseth	Det er et veldig godt råd. Tusen takk for at tok deg tid til en liten prat.
Elisabeth Hals	Tusen takk for meg, det var hyggelig!